

κάποιος

κάποιος, -α, -ο, αόρ. αντων. [από τη φρ. κἄν + ποῖος], κάποιος. **1.** που είναι περιορισμένος σε ποσότητα, που είναι ασήμαντος, μικρός: «πήρε κάποια λεφτά, αλλά δεν του φτάνουν || έχει κάποια περιουσία, αλλά ποιος να πρωτοπάρει, όταν πεθάνει ο φουκαράς!». **2.** που διαφέρει από τους πολλούς, που είναι διακεκριμένος, ανώτερος: «νομίζει ο φουκαράς πως είναι κάποιος». (Ακολουθούν 43 φρ.)·

- βάζω κάποια αράδα ή βάζω σε κάποια αράδα, βλ. λ. [αράδα](#)·
- βάζω κάποια γραμμή ή βάζω σε κάποια γραμμή, βλ. λ. [γραμμή](#)·
- βάζω κάποια σειρά ή βάζω σε κάποια σειρά ή βάζω σε κάποια σειρά και τάξη, βλ. λ. [σειρά](#)·
- βάζω κάποιον πρόγραμμα, βλ. λ. [πρόγραμμα](#)·
- βάζω σε κάποιον λογαριασμό, βλ. λ. [λογαριασμός](#)·
- έγινε κάποιος, ξεχώρισε, διακρίθηκε σε ένα τομέα ή γενικά στη ζωή του: «αυτός έγινε κάποιος μέσα στην αγορά, εσύ τι έγινες που τον κοροϊδεύεις;»·
- είμαι κάποιος, δεν είμαι ασήμαντος, είμαι κάτι: «μπορεί να μην είμαι μεγάλος και τρανός, αλλά είμαι κάποιος μέσα σ' αυτή την πόλη»·
- είναι μιας κάποιας ηλικίας, βλ. λ. [ηλικία](#)·
- ένας κάποιος..., αφηρημένα, αόριστα κάποιος...: «μου είπε ένας κάποιος γνωστός μου πως εσύ με κατηγορήσες». Συνών. κάποια ψυχή (γ) / κάποιον πρόσωπο (γ) / μια ψυχή (γ)·
- έχει κάποια χρόνια στη ράχη του, βλ. λ. [χρόνος](#)·
- έχει κάποια χρόνια στην καμπούρα του, βλ. λ. [χρόνος](#)·
- έχει κάποια χρόνια στην πλάτη του, βλ. λ. [χρόνος](#)·
- έχει μια κάποια ηλικία, βλ. λ. [ηλικία](#)·
- έχω κάποιον άσο στο μαντίκι (μου), βλ. λ. [άσος](#)·
- κάνει τον κάποιον, προσποιείται πως είναι ξεχωριστός, διακεκριμένος: «του 'τυχαν πέντε παράδες και κάνει τον κάποιον»·
- κάποια δόση, βλ. λ. δόση·
- κάποια στιγμή, βλ. λ. στιγμή·
- κάποια φορά, βλ. λ. φορά·
- κάποια ψυχή, βλ. λ. [ψυχή](#)·
- κάποιον(α) ωραία(α) πρωί(α), βλ. λ. [πρωία](#)·
- κάποιον λάκκο έχει η φάβα, βλ. λ. λάκκος·
- κάποιον πρόσωπο, βλ. λ. [πρόσωπο](#)·

- κάποιον ρόλο παίζουμε κι εμείς, βλ. λ. [ρόλος](#).
- κάποιος κάπου κάποτε, αόριστη και αφηρημένη αναφορά σε πρόσωπο, τόπο και χρόνο ταυτόχρονα. (Τραγούδι: τώρα πια συνήθισα κι ούτε πια λυπάμαι, **κάποιος κάπου κάποτε** πού να τον θυμάμαι).
- κάποιος λύκος θα ψόφησε, βλ. λ. [λύκος](#).
- κάποιος φούρνος θα γκρεμίστηκε, βλ. λ. [φούρνος](#).
- κάποιου του χάριζαν γάιδαρο και τον κοιτούσε στα δόντια (να δει πόσων χρονών είναι), βλ. λ. [γάιδαρος](#).
- κάποιου του χάριζαν γάιδαρο κι ήθελε και το σαμάρι, βλ. λ. [γάιδαρος](#).
- κατά κάποια έννοια, βλ. λ. [έννοια](#)².
- κατά κάποιο τρόπο, βλ. λ. [τρόπος](#).
- κουβαλάει κάποια χρόνια στη ράχη του, βλ. λ. [χρόνος](#).
- κουβαλάει κάποια χρόνια στην καμπούρα του, βλ. λ. [χρόνος](#).
- κουβαλάει κάποια χρόνια στην πλάτη του, βλ. λ. [χρόνος](#).
- κρύβω κάποιον άσο στο μανίκι (μου), βλ. λ. [άσος](#).
- μπαίνω σε κάποια αράδα, βλ. λ. [αράδα](#).
- μπαίνω σε κάποια γραμμή, βλ. λ. [γραμμή](#).
- μπαίνω σε κάποια σειρά και τάξη, βλ. λ. [σειρά](#).
- μπαίνω σε κάποιον λογαριασμό, βλ. λ. [λογαριασμός](#).
- όλο και κάποιος, (αόριστα) κάποιος: «δεν πειράζει που δε με βοήθησες, γιατί όλο και κάποιος θα βρεθεί να με βοηθήσει».
- σε κάποια μεριά, βλ. λ. [μεριά](#).
- τον βάζω σε κάποιον λογαριασμό, βλ. λ. [λογαριασμός](#).
- τον φέρνω σε κάποιον λογαριασμό, βλ. λ. [λογαριασμός](#).
- φέρνω σε κάποιον λογαριασμό, βλ. λ. [λογαριασμός](#).